

МИРЈАНА МИРА МОГИН 1952–2010.

Мирјана Мира Могин рођена је у Новом Саду 16. маја 1952. године. Цео свој живот провела је у Новом Саду – граду који је веома волела и за који је била посебно везана. У Новом Саду, поред основне и средње школе, стекла је и високо образовање на Академији за ликовну уметност, на одсеку сликарство. По дипломирању, једно време радила је као професор за ликовно образовање у основној школи у Чуругу. Сарадник Војвођанског музеја постала већ 1975. године, доласком на археолошка истраживања локалитета Гомолава. Неколико година касније, од 1. марта 1982. године, постала је и члан колектива. Током деведесетих година прошлог века постала је члан Удружења ликовних уметника Војводине.

Харизматична личност, свестрано образована, изврстан познавалац уметности и лепе књижевности, спонтано се опредељује за археологију, којој остаје привржена до краја живота.

На археолошком локалитету *Гомолава* у Срему, направила је и своје прве уметничке кораке по којима ће више од три деценије бити препознатљива. У њеној топлој руци сваки археолошки предмет, без обзира од чега је био направљен, имао још једну димензију – имао је душу.

Канда је ту све и почело.

Трудила се да сваки предмет од печене земље, камена или кости прво добро упозна, као да је желе-ла да проникне у душу непознатог уметника. Била је то нераскидива нит између прошлости и будућности, нит која се у Мириним цртежима лако препознаје.

Поред Гомолаве, наша Мира је била дугогодишњи сарадник и на другим археолошким локалитетима Војвођанског музеја: на Голокуту код Визића,

Феудвару код Мошорина, на локалитету Врањ у Хртковцима, на Градини Домбо у Новом Раковцу, на Чарноку код Врбаса, на тврђави Бач у Бачу. Радила је на изради финалних цртежа за бројне публикације, каталоге, монографије и стручне радове који су приказани (објављени) у *Раду војвођанских музеја*, *Зборнику Народног музеја у Београду*, затим *Старинару*, *Германији*, *Jarbuch-у*, у *Ојускули* и многим другим. Поред стручних публикација сарађивала је и на опремању изложби које је реализовало Археолошко одељење током протеклих деценија као што су *Праисторија Војводине*, *Раковац*, *Гомолава од праисторије до касне средње века*, *Чаревци*, *Шест стогодишнина јодина прага Врбаса*, као и на *Сталној поставци* Музеја Војводине.

Прелепи цртежи објављени у монографијама о Гомолави у Срему, Калакачи код Бешке, или пак са романичке цркве у Новом Раковцу, са потеза Градина Домбо права су уметничка дела која нам је за сећање оставила наша драга Мира.

Тако је наша Мирјана Мира Могин утиснула свој печат на сваки музејски предмет који данас красе странице бројних публикација, печат по којем ћемо је лако препознати у будућности, када се једног дана поново будемо срели негде изнад Панонске равнице, њеног Чуруга и Новог Сада.

Утиснула је печат непролазности.

Ту на обали неке мирне панонске реке, загледи у богата зелена поља, ту благородну панонску равницу, наставићемо са Њом, нашу давно започету причу.

Марија Јовановић